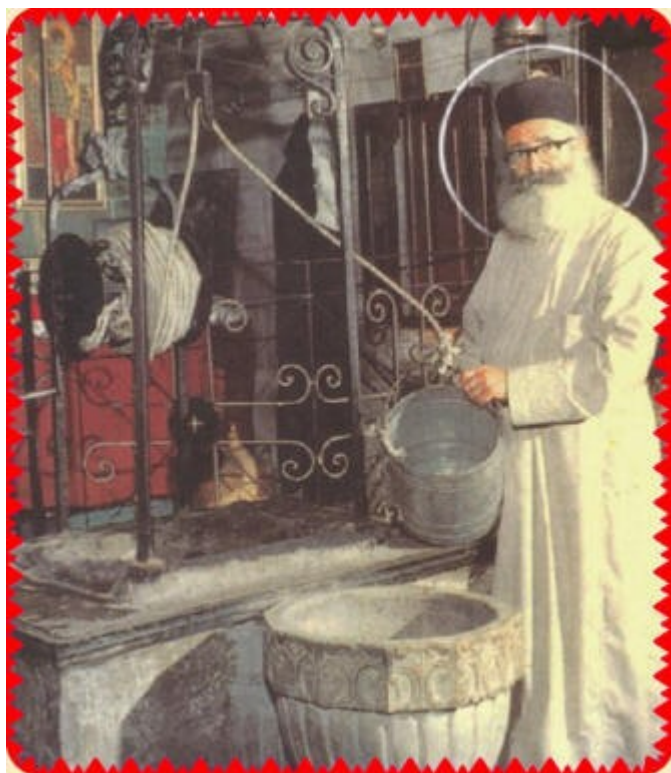

Ο άγιος Νεομάρτυς Φιλούμενος

Ο άγιος Νεομάρτυς Φιλούμενος, που μαρτύρησε στις 29 Νοεμβρίου 1979, κατακρεουργηθείς με τσεκούρι στο Ισραήλ, ανακηρύχθηκε επίσημα άγιος από την Εκκλησία, και τιμήθηκε σε ειδική τελετή του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων. Προηγουμένως έγιναν γνωστά πολλά θαύματα που έκανε.

Αλλά ο ίδιος ο Κύριος έδειξε το μεγαλύτερο θαύμα, δηλ. διατήρησε το λείψανό του άφθαρτο. Μάλιστα όταν το 1985 έγινε η εκταφή, **εκτός από άφθαρτο, βρέθηκε και ευωδιάζον**. Έκτοτε τοποθετήθηκε σε ναό στο λόφο Σιών.

Ο άγιος Φιλούμενος ήταν Κύπριος την καταγωγή, παιδί υπερπολύτεκτης οικογένειας με 13 παιδιά. Σε ηλικία 12 ετών μαζί με τον δίδυμο αδελφό του εγκατέλειψαν το σπίτι και πήγαν στο Μοναστήρι του Κεχροβουνίου. Κατόπιν έγιναν Μοναχοί και χειροτονήθηκαν

κληρικοί. Ο αδελφός του πατρός Φιλουμένου, Ελπίδιος, δεν παρέμεινε στους Αγίους Τόπους, όπου μόνος έμεινε ο άγιος, υπηρετώντας σε διάφορα προσκυνήματα. Το τελευταίο ήταν **το φρέαρ του Ιακώβ**, όπου και ο Κύριος Ιησούς Χριστός συνάντησε τη Σαμαρείτιδα.

Εκεί του επιτέθηκαν ενώ τελούσε μόνος του τον εσπερινό, και τον σκότωσαν με τσεκούρι. Στην πράξη της αγιοκατάταξης του γράφεται:

«Εις το παρεκκλήσιον του Φρέατος ευρισκόμενος και την ειθισμένην αυτώ εσπερινήν ακολουθίαν επιτελών, το εσπέρας της 16ης/29ης Νοεμβρίου του σωτηρίου έτους 1979, εδέχθη ύπουλον και βιαίαν επίθεσιν, φθόνω του μισοκάλου δαίμονος, υπό του απειλούντος αυτόν ανοσίου ανδρός, όστις δια πελέκεως ήνοιξε βαθείαν σχισμήν εις το μέτωπον αυτού, απέκοψεν αυτό τους δακτύλους της δεξιιάς χειρός, **δραπετεύων δε εξεσφενδόνισε χειροβομβίδα και απετελείωσεν αυτόν.** Τα θραύσματα της χειροβομβίδος άφησαν ξύσματα και αι σταγόνες του αίματος αυτού άφησαν τα ίχνη και τα στίγματα αυτών ορατά άχρι της σήμεραν επί των τοίχων του παρεκκλησιού του Φρέατος εις μνημόσυνον αιώνιον του μαρτυρίου αυτού, επιστέψαντος την οσιακήν ζωήν αυτού.

Ως η ζωή αυτού ούτω και ο θάνατος αυτού ήτο μία ομολογία πίστεως, ομολογία αίματος, εις τον τόπον επί του οποίου ο Κύριος εις την Σαμαρείτιδα, λέγουσαν «οίδα ότι έρχεται Μεσσίας, ο λεγόμενος Χριστός» (Ιω. 4, 25), απεκάλυψεν Εαυτόν απεριφράστως, λέγων αυτή «εγώ ειμι, ο λαλών σοι» (Ιω. 4, 26)

Δια του μαρτυρίου αυτού ούτος εγένετο συμμάρτυς Φωτεινής της Σαμαρείτιδος και των υιών και των αδελφών αυτής, διό και **νοτίως του επ' ονόματι αυτής κεντρικού ναού τούτου επαξίως αφιερώθη αυτό παρεκκλήσιον επ' ονόματι αυτού,** εν ω και το σεπτόν αυτού λείψανον μετακομισθέν επαναπαύεται ως πηγή δυνάμεως και ίάσεων τοις εν πίστει και ευλαβεία τιμώνσιν αυτό.

Εγένετο δε συμμάρτυς και του εκ της πόλεως της Νεαπόλεως καταγομένου αγίου Ιουστίνου, του φιλοσόφου και μάρτυρος, προς τιμήν του οποίου το έτερον βόρειον παρεκκλήσιον. Τούτον μετά την μαρτυρικήν τελευτήν αυτού και δια σημείων μαρτυρηθέντα τοις ανθρώποις υπό του Θεού και εις τας συνειδησεις πολλών εκ των τιμών μελών τής Εκκλησίας καθιερωθέντα ήδη ως ιερομάρτυρα, **συγκατατάσσομεν επισήμως σήμεραν μετά συμπλήρωσιν τριακονταετίας από της ημέρας του μαρτυρίου αυτού, συνωδά τη αποφάσει της Συνεδρίας Ν' / 11-9-2009 της περί Ημάς Αγίας και Ιεράς Συνόδου, εις τας δέλτους του συναξαρίου αυτής, ίνα εορτάζηται ως νέος ιερομάρτυς εν τη ημέρα του μαρτυρίου αυτού, 16η/29η Νοεμβρίου εκάστου έτους,** προς όφελος ψυχών και δόξαν του εν Τριάδι αγίου Θεού ημών.

Το ιερόν εκκλησιαστικόν γεγονός τούτο κοινοποιούμεν σήμεραν παντί τω πληρώματι της Σιωνίτιδος Εκκλησίας και ταις κατά τόπους αδελφαίς Ορθοδόξοις Εκκλησίαις, προς εορτασμόν αιώνιον εφεξής της μνήμης του νέου ιερομάρτυρος Φιλουμένου, ου ταις πρεσβείαις εύροιμεν χάριν και έλεος, ίνα εν ενί στόματι και μια καρδία αναπέμπομεν δόξαν και αίνον τω ενδοξαζομένω εν τοις αγίοις Αυτού Τριαδικώ Θεώ ημών.

Εν τη Αγία Πόλει Ιερουσαλήμ, ,βθ' (2009) Σεπτεμβρίου ια'»

ΘΕΟΦΙΛΟΣ Γ' Πατριάρχης Ιεροσολύμων

Ο Μητροπολίτης Καισαρείας κ. Βασίλειος